

Farmářova dcera

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Nikdo neví v týhle zemi, co má holka za problémy
když je známou farmářovou dcerou.
Chlapy se jak pávy nosí, rojí se jak lačný vosy,
kvůli ní se v salúně i perou.
A že neměla ani zdání o klášterním vychování,
zamrkala očkem na dlouhána.
Prej si vyšli do přírody, vychutnali dva, tři chody,
domů se pak vrátila až z rána.

ref.: A jak to táta objevil, jako kůň se vyjevil
a významně se dotknul svého kvéru.
Pak zved obočí převislý, řek: Ať si ten chlap nemyslí,
že mu dám snad svou farmářskou dceru!

Jednou večer za ohradou, honák s hustou černou bradou
značkuje tam železama býčky.
Holce se zas hlava točí, když vidí jak jeho oči
září jako pingpongový míčky.
Tak vyjeli bok po boku podél břehu proti toku,
pak si hráli na tátu a mámu.
A že neměla ani zdání o klášterním vychování,
domů se zas vrátila až k ránu.

ref.: A jak to táta objevil, jako kůň se vyjevil
a významně se dotknul svého kvéru.
Pak zved obočí převislý, řek: Ať si ten chlap nemyslí,
že mu dám snad svou farmářskou dceru!

Kovář, holič, páni kupci, pro tátu to byli tupci,
no tak kývla na mě, na šoféra.
Řekla, že jsem prima kluk a mě to bylo šuma fuk,
že ňáká farmářova dcera.
Nabrali jsme přímej směr, ke mně do hor na sever,
kolem auta krajina jen letí.
Od táty nás dělej míle, holka probírá svý cíle,
že prej chce mít se mnou fůru dětí.

ref.: A když tu zprávu omylem zjistil táta mobilem,
prej řek chlapům v baru: Todle беру!
Správnej chlap se netřese, zkrátka holku unese.
Jó, takhle vdává farmář svoji dceru.
Jó, takhle vdává farmář svoji dceru.